

«Λάθος» ήταν, λένε τώρα. Δε μίλησε ποτέ ο Ερντογάν για **δημοψήφισμα** σχετικά με τη **(Δυτική) Θράκη**.

Και ποιος έκανε το «λάθος»; Όχι κάποιο ανεύθυνο blog, αλλά το **Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων**! Και στηριγμένη σε ένα "λάθος", η **ελληνική κυβέρνηση** του **ΣΥΡΙΖΑ** με τους ακροδεξιούς εθνικιστές **ΑΝΕΛ,** πρόλαβε να βγάλει μια ανακοίνωση που παιανίζει ότι "η Θράκη είναι ελληνική, δημοκρατική και ευρωπαϊκή", συμπληρώνοντας την εθνικιστική πολεμοχαρή υστερία του **Ερντογάν.**

Η αλήθεια είναι πικρή και αμείλικτη. Ναι, "πρώτα φτιάχτηκαν τα αμπέλια και μετά τα σύνορα", που τα χώρισαν. Αλλά αυτό δεν ήταν μια απλή διαδικασία τοποθέτησης συνοριακών σημαδιών, πασσάλων και φραχτών. Πέρα από λογικές εθνικής ή άλλης καθαρότητας, τα σημερινά **σύνορα** όπου γης, φτιάχτηκαν **βίαια** ακολουθώντας κατά βάση τον σχηματισμό **χωριστών καπιταλιστικών κρατών** (όχι απαραίτητα σε βάση μονο-εθνική, αλλά πάντα με κατασκευή εθνικής ιδεολογίας και ιστορίας), άλλαξαν κατά καιρούς με **πόλεμο** και μετασχηματίζονται και σήμερα με ποταμούς αίματος (εκτός ελαχίστων περιπτώσεων) των λαών και ειδικά της νεολαίας.

Δεν παίζει κανείς λοιπόν απερίσκεπτα με τα σύνορα.

Όταν το κάνει, σημαίνει ότι θέλει να παίξει **παιχνίδια πολέμου**. Υπάρχουν, ναι, **δίκαιοι πόλεμοι** εθνικής ανεξαρτησίας, ενάντια σε εθνική καταπίεση ή/και ιμπεριαλιστική κατοχή (κούρδοι, παλαιστίνιοι κ.α.). Ο βασικός ωστόσο κανόνας είναι ότι σήμερα ο πόλεμος στη βάση των εθνικών ιδεολογιών, της αστικής και ιμπεριαλιστικής ρητορικής (προστασία «εξωχώριων εθνικών αδελφών», «ανθρωπιστική δράση», ανατροπή «δικτατοριών», αντιμετώπιση «εθνοκάθαρσης» κλπ), σημαίνει **σφαγή των λαών** και **καταστροφή των κοινωνιών.** Η Γιουγκοσλαβία, η Λιβύη, το Ιράκ, η Συρία είναι πολύ κοντά μας… Καμία εθνική ή άλλη μειονότητα δεν προστατεύθηκε εκεί, ούτε «εδαφική ακεραιότητα» διασφαλίστηκε. Μόνο πόνος, θάνατος, προσφυγιά και ερήμωση.

Τα **σύνορα**, μπορούν να ανοίξουν ειρηνικά, να ανασχηματιστούν με πολλούς τρόπους ή/και να καταργηθούν οριστικά, μόνο **σε συνδυασμό** με τη νίκη των εργατικών και λαϊκών δυνάμεων σε κάθε χώρα στο δρόμο της κοινωνικής χειραφέτησης, της δημοκρατίας, της ειρηνικής συναδέλφωσης των λαών και της κομμουνιστικής διεθνιστικής προοπτικής. Αυτή είναι η δική μας προτεραιότητα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι μόνο εκείνοι οι πόλεμοι που συνδέθηκαν με απαίτηση ριζοσπαστικών κοινωνικών μετασχηματισμών (αντιφασιστική νίκη, Βιετνάμ κ.α), επέζησαν με θετικό πρόσημο στην ιστορική μνήμη. Το ίδιο ισχύει και για το σημερινό αντιφασιστικό αγώνα στη Δυτική Ουκρανία.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν κανένα συμφέρον από παιχνίδια γύρω από την αλλαγή συνόρων **ασύνδετα** από την παραπάνω κατεύθυνση και προοπτική. Για αυτό ακριβώς και μάχονται για **χωρίς όρους ισότιμη συμβίωση** σε όλους τους τομείς για όλες τις εθνικές, θρησκευτικές ή άλλες μειονότητες στην Ελλάδα και σε όλες τις χώρες της περιοχής. Έχει σημασία και η γλώσσα και οι **προτεραιότητες** στην πολιτική πράξη και διαπάλη.

Είναι άλλο να μιλά κανείς από τη σκοπιά των **“εθνικών διεκδικήσεων”** και της **“εθνικής άμυνας για την εδαφική ακεραιότητα”**, αναπαράγοντας τη λογική της “εθνικής ενότητας” και προετοιμάζοντας συνειδήσεις για πόλεμο και είναι άλλο να μιλάμε και να δρούμε με βάση την ανάγκη της **ειρήνης,** του **κοινού αγώνα των εργαζομένων σε Ελλάδα και Τουρκία για ψωμί και δημοκρατία**, της άμεσης μείωσης των **εξοπλισμών**, της εξόδου από το **ΝΑΤΟ** και της άρνησης κάθε πολεμικού τυχοδιωκτισμού και από αυτή τη σκοπιά να είμαστε αντίθετοι σε λογικές αμφισβήτησης των σημερινών συνόρων και των διεθνών Συνθηκών.

Ρητό και απόλυτο λοιπόν το ΟΧΙ μας στα πολεμικά τους παιχνίδια και επομένως και στο επικίνδυνο παιχνίδι και τη ρητορική περί αλλαγής συνόρων.

Π.Μ.